

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

74. An sit unum tantum peccatum internum etiam si voluntas omittendi
Horas Canonicas sæpius per diem facta morali interruptione iteretur? Et
an Beneficiarius Sacris initiatus Horas Omittens peccet ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

respondeo, quod non; nam in Sancto Severino ut obleruat Perlicus de horis Canon. cap. 9. dub. 1. num. 10. adfuit culpa, quia non recitando horas debito tempore agebat negotia secularia, & ex aulo Regia, non ex Ecclesie necessitatibus procedentia. Ad alia, quae contra me Caramuel adducit, respondent Authores superius citati, quos videre poteris.

RESOL. LXXIV.

An sit unum tantum peccatum internum, etiam si voluntas omittendi Horas Canonicas sepius per diem facta morali interruptione reuertatur?
Et an Beneficiarius Sacris initiatus Horas omittens peccet duplici peccato contra iustitiam, & Religionem, adeoque in confessione utrumque exprimendum? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 219.

§. 1. AD hunc casum sic respondet Oliuerius Bonartius de Hor. Canon. lib. 2. cap. 20. num. 6. Censent communiter Doctores latum discrimen esse inter omissionem Horarum externam, & omittendi illas voluntatem. Illa enim, quamuis vnus diei Horas omittas, vnicum solum peccatum est: haec multiplex pro numero volitionum renouatarum, quibus voluisti, vel omnes, vel aliquas per diem vicibus moraliter interruptis omittere, quae etiam peccata sunt, quamuis postea mutata voluntate Horas recites. Dixi hunc esse communem sensum Doctorum; quia sunt aliqui, qui probabiliter tenent non videri multiplicari peccata pro numero volitionum internarum, eo quod illae censeantur continuari suo modo in externa omissione, quae vnicum peccatum est: vt enim desideria, & proposita, quae quis saepius reaccendit, & fatiolo impetu fertur ad hostem suum interficiendum, non sunt nisi vnum peccatum, quia continuantur in externa inchoatione homicidij; ita etiam censesti poterunt omnes illae intentiones Horas illas omittendi vnum numero peccatum; quia continuantur in illa externa omissione, quae solum complentur sub fine diei naturalis. Ita Bonartius, qui cap. 21. num. 1. docet, beneficiarium Sacris initiatum Horas omittentem, peccare duplici peccato, contra iustitiam, & Religionem: adeoque in confessione utrumque exprimendum; sed tu tene contrariam sententiam, quam alibi cum multis Doctoribus docui; quibus nunc addo Castrum Palaum tom. 2. disput. 2. punct. 1. §. 2. num. 29. quia eadem est res praecipua omnibus illis titulis, & sub eadem ratione praecipitur; namque recitatio in laudem Dei, &c.

RESOL. LXXV.

Verum, si quis omittat omnes Horas vnus diei, committat vnun peccatum, an plura?
Et an in confessione debeat exprimere, quot Hora fuerint omissa? Exp. 2. tr. 12. Ref. 5.

§. 1. DOcet esse plura peccata Leonardus Lessius lib. 2. cap. 37. dub. 9. n. 53. Nam singulae Horae sunt distinctae orationes, & distincta Officia diuersis temporibus Deo soluenda; ad quorum singula obligamur sub reatu peccati mortalis. Ergo singulorum omisso erit distinctum peccatum mortale. Secundò, in illo actu omittendi omnes Horas, salte virtute; septem distinctae omissiones sunt volitae: sed singulae omissiones sunt distincta peccata externa ergo

te §. Decl. ratu

Sup. hoc in tom. 1. tr. 7. lege laram doctrinam Ref. 15.

Alibi in tr. 7. Ref. 65. & hic supra in Ref. 25. ad meum, vers. Tum, quia valde.

Sanchez lib. 7. Consil. mor. cap. 35. num. 5. & dub. 37. num. 2. Bonacina de horis Canonicis disp. 1. quae. 1. num. 5. punct. 3. num. 7. & 9. nam sic habet consuetudo communitate recepta, etiam inter Clericos prios, & timoratos, & illa bene potest interpretari, & quatenus opus si etiam moderari rigorem iuris quoad praescriptum tempus cuiusque horae: ac proinde etiam potest excusare ab omni culpa. Atque ita licitum est horas omnes minores simul dicere ante prandium post tres, vel quatuor horas ab ortu solis, & Vesperas, & Completorium simul dicere post prandium, & post meridiem, & Matutinum, & Laudes simul dicere Vesperae praecedentis diei, vt mox dicemus, & haec consuetudo iam sic habet, & est rationabilis, habita ratione earum occupationum, quae communitate vnicuique solent contingere, & idem vnicuique liberè potest illam sequi, etiam si fortasse occupationes non habeat, cum hoc fit per accidens, & ad honestandam consuetudinem satis sit, si communitate habeantur à pluribus.

Et si contingat rationabilis causa notabiliter praecipienda, aut postponendi tempus horarum vltra communem consuetudinem, adhuc potest id fieri sine culpa, vt notant iidem Authores, & patet ex cap. Presbyter disp. 91. vbi Presbytero, qui debet exire ad opus rurale, datur consilium vt manè recitet vsque ad Nonam inclusiue, & cap. 1. de celebr. Miss. adduntur etiam Vesperae, quod signum est in recitatione priuata facile posse ex aliqua causa variari tempus aliqui praescriptum, & consuetum.

6. Sed si quaeras, quanam censenda sit iusta causa, quae culpa reddat innumem illum, qui non recitat Diuinum Officium debitè horis anticipando vel postponendo illud: Respondeo ex doctoribus colligi quaeuamque honestam occupationem esse causam legitimam, & rationabilem, talis est lectio, concio, studium, temporalium rerum licitarum, & necessitatum occupatio, & similia. Vnde Hostiensis in Summa tit. de Consecrat. Eccles. vel altaris dist. 2. §. & qualiter num. 15. ait, quod Clerici peregrini pollunt, simul dicere omnes horas, scilicet primam, & reliquas vsque ad Vesperam inclusiue, & Postea facere iter suum, & quod idem de curialibus intelligi potest, & Sylv. verbo hora quae. 9. dist. 1. idem dicit de curialibus; Innocentius, Hostiensis, & Ioannes Andreas, & alij in cap. 1. de celebrat. Missarum, dicunt quod Dominus Papa, Cardinales, Episcopi, & multi alij inferiores mane recitant simul omnes horas vsque ad Sextam, quandoque etiam vsque ad Nonam inclusiue, vt deinde negotia expendant, ita docet Nauarrus cap. 3. de oratione num. 56. fin. & Marcellus Francolinus tract. de tempore horarum Canon. cap. 26. num. 4. & sequentibus; Idem nunc passim ferunt multi pij, & Religiosi Viri. Nauarrus tamen cap. 3. de oratione num. 47. & 48. reprehendit illos, qui nec studiis, nec lectionibus, negotioque vlli incumbentes, illico vbi illuxerit, aut paulo post horas omnes ad Vesperas vsque recitant; sicut etiam illos, qui equitandò iter faciunt, cum possint statutis temporibus horas recitare; statim in Aurora omnes simul recitant, & postea totum diem colloquiis, fabulis, & verbis otiosis insunt, denique legitimam causam esse, affirmant aliqui, si scholasticus differat Horas in vespertinum tempus, quia matutinum est apertius studio quam vespertinum, hoc autem est apertum ad recitandum, ita Maior in 4. dist. 14. quae. 1. Nauarrus cap. 3. de oratione num. 55. P. Thom. Sanchez tom. 1. Consil. moral. lib. 7. cap. 2. dub. 16. n. 3. Reginald. lib. 18. cap. 12. sect. vi. num. 179. propos. 4. vers. monet.

7. Ad id verò quod asserit Caramuel, exemptum à me adductum Sancti Seuerini me iugulare,

ANNAE
BIBLIOTHECA
V. III. IV. V
EL III